

บทเรียนด้านการเรียนรู้

บทที่ 2

เรื่อง การประเมินความสามารถพิเศษและพรสวรรค์ของฉันทัน

ผลที่คาดหวังจะได้รับ:	แสดงแรงจูงใจและทักษะที่จะเป็นผู้เลี้ยงตนเองได้อย่างประหยัด
ตัวชี้วัด:	ปลูกฝังความสนใจและความเฉลียวฉลาดทางด้านอาชีพที่มีลักษณะเฉพาะตน
สาระการเรียนรู้:	เข้าใจและเห็นคุณค่าความเฉลียวฉลาดที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง

กลุ่มอายุ:	9-11 ปี
หัวข้อหลัก:	ความสามารถพิเศษและพรสวรรค์ของฉันทัน
บทเรียน:	การประเมินความสามารถพิเศษและพรสวรรค์ของฉันทัน
เวลาที่ใช้ในการสอน:	10 นาทีสำหรับบันทึกประจำวัน, 35 นาทีสำหรับบทเรียน

วัตถุประสงค์การเรียนรู้:

1. เด็กสามารถทำรายการความเฉลียวฉลาดที่มีหลายๆ อย่างได้
2. เด็กสามารถบ่งชี้พรสวรรค์และทักษะพิเศษของตัวเองได้
3. เด็กสามารถอธิบายว่าเขาคิดอย่างไรว่าสิ่งใดใช่หรือไม่ใช่เกี่ยวกับตัวเองได้

อุปกรณ์การสอนที่ต้องการใช้ :

1. พระคัมภีร์
2. กระดาษ
3. เครื่องเขียน (หากมี : สีเทียน , ดินสอสีและปากกา)

สิ่งที่ผู้สอนต้องจัดเตรียม :

1. อ่านและทำความเข้าใจบทเรียนทั้งบท
2. เตรียมอุปกรณ์การสอนที่ต้องใช้
3. อ่านและทบทวนพระคัมภีร์ สดุดี 139:13-16 กล่าวไว้ดังนี้
¹³ เพราะพระองค์ทรงเป็นส่วนภายในใจของข้าพระองค์
พระองค์ทรงทอข้าพระองค์เข้าด้วยกัน ในครรภ์มารดาของข้าพระองค์

- 14 ข้าพระองค์โมทนาพระคุณพระองค์เพราะ
พระองค์ทรงกระทำข้าพระองค์
แปลกประหลาดอย่างน่ากลัว
พระราชกิจของพระองค์อัศจรรย์
- 15 เมื่อข้าพระองค์ถูกสร้างอยู่ในที่ลับลี้
ประดิษฐ์ขึ้นมา ณ ภายในที่ลึกแห่งโลก
โครงร่างของข้าพระองค์ไม่ปิดบังไว้จากพระองค์
- 16 พระเนตรของพระองค์ทรงเห็นส่วน
ประกอบของข้าพระองค์
วันทั้งหลายทุก ๆ วันที่กำหนดให้
ข้าพระองค์นั้น
ก็ทรงจารึกไว้ในพระตำรับของพระองค์
เมื่อครั้งยังไม่เกิดวันนั้นเลย
4. สร้างทัศนูปกรณ์ที่ช่วยแยกประเภทพรสวรรค์และทักษะพิเศษ
- มีตัวอย่างทัศนูปกรณ์ในท้ายแผนการสอนนี้
 - เด็กๆ จะสร้างแผนภูมิแบบเดียวกันนี้ในระหว่างบทเรียน
 - ครูจะใช้ทัศนูปกรณ์ของครูเป็นตัวอย่างให้เด็กๆ เห็น และใช้เป็นวิธีการแนะนำตัวเองด้วย
 - คู่มือกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อได้ข้อมูลที่ละเอียดขึ้น
5. เก็บรวบรวมเอกสารทั้งหมดที่ต้องใช้ในการสอน
6. อธิษฐาน :
- ก. ขอขอบคุณพระเจ้าสำหรับโอกาสที่ได้ทำงานกับลูกๆ ของพระองค์และขอการทรงนำในขณะที่สอน
บทเรียน
- ข. ทูลขอพระเจ้าทรงช่วยให้เด็กๆ เข้าใจว่า :
- พระเจ้าทรงรักและทรงห่วงใยเราทุกคน
 - เราสามารถพูดคุยกับพระองค์เวลาใดก็ได้ ทั้งกลางวันและกลางคืน
- ค. สรรเสริญพระองค์สำหรับงานที่พระองค์ทรงทำแล้ว และจะทรงทำต่อไปในชีวิตและหัวใจของเรา
ทุกคน

ขั้นตอนการเรียนการสอน:

การนำเข้าสู่บทเรียน:

ครูพูดว่า : ให้เด็กๆ เขียนรายการสิ่งที่เด็กๆ รู้สึกว่าเป็นเรื่องง่ายๆ ธรรมดา และตัวเองทำได้อย่างเป็นธรรมชาติ
ลงในกระดาษ ให้เด็กๆ ลองคิดถึง

- วิชาที่เรียนในห้องเรียน
- สิ่งที่นักเรียนชอบช่วยทำในครอบครัว

- กีฬาและเกมส์
- กิจกรรมทางศิลปะหรืองานฝีมือ

ใช้เวลาเด็กๆ เขียน แต่ละคนน่าจะบอกได้สักประมาณ 10-15 อย่าง

ขณะที่เด็กๆ เขียน ครูสามารถเดินรอบๆ ห้องและช่วยแต่ละคนให้คิดออก จะเป็นการช่วยได้มาก

หากครูถามคำถามเหล่านี้ เช่น

- เด็กๆ ช่วยดูแลน้องเล็กๆ หรือเปล่า
- เด็กๆ ชอบเล่นเรื่องสนุกๆ ให้คนอื่นฟังไหม
- เด็กๆ ช่วยดูแลสัตว์ที่บ้านหรือไม่
- เด็กๆ รู้วิธีวัดขนาดหรือทำอาหารไหม
- เด็กๆ ช่วยครอบครัวนับเงินที่ได้จากการค้าขายหรือเปล่า

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน :

ครูพูดว่า : “ครูจะอ่านพระธรรม สดุดี 139:13-16 ให้เด็กๆ ฟังสิ่งที่พระธรรมสดุดีบอกไว้ก็คือ พระเจ้ารู้สึกต่อเด็กๆ อย่างไร”

¹³ เพราะพระองค์ทรงปั้นส่วนภายในของข้าพระองค์

พระองค์ทรงทอดข้าพระองค์เข้าด้วยกัน ในครรภ์มารดาของข้าพระองค์

¹⁴ ข้าพระองค์โมทนาพระคุณพระองค์เพราะ

พระองค์ทรงกระทำให้ข้าพระองค์

แปลกประหลาดอย่างน่ากลัว

พระราชากิจของพระองค์อัศจรรย์

¹⁵ เมื่อข้าพระองค์ถูกสร้างอยู่ในที่ลับลี้

ประติษฐขึ้น มา ณ ภายในที่ลึกแห่งโลก

โครงร่างของข้าพระองค์ไม่ปิดบังไว้จากพระองค์

¹⁶ พระเนตรของพระองค์ทรงเห็นส่วน

ประกอบของข้าพระองค์

วันทั้งหลายทุก ๆ วันที่กำหนดให้

ข้าพระองค์นั้น

ก็ทรงจารึกไว้ในพระตำรับของพระองค์

เมื่อครั้งยังไม่เกิดวันนั้นเลย

แล้วให้เด็กอ่านพระคัมภีร์ตอนนี้พร้อมกันให้ออกเสียงดังๆ อย่างน้อยสองรอบ

ครูถามว่า : “ใครเต็มใจที่จะแบ่งปันความคิดของตัวเองเกี่ยวกับข้อพระคัมภีร์ตอนนี้บ้าง ให้พูดถึงความรู้สึกที่พระเจ้ามีต่อเราอย่างไรบ้าง” (ใช้เวลาเด็กๆ ได้ตอบ) ครูสามารถหนุนใจเด็กๆ ได้เห็นว่า:

- ก. แม้ว่าเราไม่สามารถจะเห็น (หรือจำได้) ว่าเกิดอะไรขึ้นเมื่อเด็กคนหนึ่งเจริญเติบโตขึ้นภายในครรภ์ของคุณแม่ พระเจ้าก็ทรงเกี่ยวข้องอยู่ในกระบวนการนั้นอย่างใกล้ชิด
- ข. เราแต่ละคนมีค่าสำหรับพระเจ้า
- ค. พระเจ้าทรงประทับเครื่องหมายของพระองค์ไว้บนเราโดยวิธีหนึ่งคือ โดยทางพรสวรรค์และความสามารถพิเศษของเรา

ครูพูดว่า : “เพราะว่าวันนี้เป็นวันแรกที่เราพบกัน เราอยากจะรู้จักกันและกัน เมื่อเราเริ่มทำความรู้จักกันดีขึ้นเราจะได้เห็นด้วยว่าพระเจ้าทรงสร้างเราแต่ละคนพิเศษอย่างไร”

เด็กๆ แต่ละคนจะสร้างรูปที่แสดงชัดถึงพรสวรรค์, ความสามารถ และทักษะพิเศษของตนเอง เมื่อจบชั้นเรียนในวันนี้ เด็กๆ แต่ละคนจะแนะนำตัวเองแสดงภาพ และเล่าให้เพื่อนฟังถึงภาพที่ตัวเองเลือกที่จะวาด ให้รูปภาพที่เด็กๆ ได้เตรียมไว้เกี่ยวกับตัวเอง

ครูพูดว่า : “เมื่อครูเตรียมการสอนสำหรับวันนี้ ครูได้วาดภาพนี้เพื่อจะเล่าให้ทุกคนฟังถึงพรสวรรค์และความสามารถพิเศษที่พระเจ้าประทานให้ครูอย่างไร”

- ก. ตรงกลางกระดาษวาดรูปวงกลมและเขียนชื่อของครูเป็นตัวใหญ่
- ข. แล้วครูก็เขียนคำว่า “โรงเรียน” ในวงกลม และวาดรูปหนังสือ, เด็กๆ, ตัวเลข, เพราะว่าพระเจ้าประทานให้ครูมีความสามารถที่จะสอนเด็กๆ ให้เขียน, อ่าน, และทำคณิตศาสตร์ได้
- ค. ในวงกลมนี้ครูเขียนตัวเล็กๆ ว่า “นมัสการ” และวาดรูปไม้กางเขน, มือ, โน้ตดนตรี, และพระคัมภีร์ เพราะว่าเมื่อ 5 ปีที่แล้วครูได้พบพระเยซูคริสต์ พระองค์สอนให้ครูอ่านพระคำของพระองค์ เพื่อจะได้รู้จักพระองค์มากขึ้น ครูร้องเพลงสรรเสริญพระองค์เก่งด้วย และขอบคุณกับพระองค์โดยการอธิษฐาน
- ง. ในวงกลมนี้ ครูเขียนคำว่า “กิจกรรม” และวาดรูปฟุตบอลและดอกไม้ เพราะครูชำนาญเรื่องการช่วยให้ต้นไม้เติบโต ครูเล่นฟุตบอลเก่งและชอบเชียร์คนอื่นที่เล่นฟุตบอลด้วย ครูจะให้เวลาเด็กๆ สองสามนาทีที่จะวาดรูปแบบเดียวกันนี้เพื่อจะแสดงพรสวรรค์และความสามารถพิเศษของตัวเอง

ครูถามว่า : “เด็กๆ คิดว่าจะทำอะไรก่อนอันดับแรก” (ให้เวลาเด็กๆ ตอบ) ขั้นตอนที่เด็กต้องทำ

- ก. เขียนชื่อตัวเองลงในกลางกระดาษ
 - ข. ให้ย้อนไปดูรายการพรสวรรค์ และทักษะที่เด็กๆ ฝึกทำได้ง่ายๆ
 - ค. มองหาสิ่งที่สามารถนำมาจับกลุ่มเข้าด้วยกันได้
 - ง. ในกระดาษที่เด็กๆ เขียนชื่อไว้ ให้วาดวงกลมสำหรับพรสวรรค์และความสามารถพิเศษแต่ละประเภทที่เด็กๆ มี
 - จ. ลากเส้นจากชื่อของเด็กๆ ไปยังวงกลมต่างๆ
 - ฉ. ในแต่ละวงกลม เขียนหัวข้อไว้
 - ช. เขียนหรือวาดรูปของพรสวรรค์/ความสามารถพิเศษ แต่ละอย่างที่เข้ากันลงในวงกลมนั้น
 - ซ. หากมีเวลา ให้ระบายสีรูปภาพหรือตกแต่งหน้ากระดาษนั้นในแบบต่างๆ เพื่อให้ดูสวยงาม
- ขณะที่เด็กๆ ทำงานอยู่ ครูสามารถเดินรอบๆ ห้องเพื่อที่จะช่วยให้เด็กๆ แยกประเภทและ

กำหนดหัวข้อสำหรับพรสวรรค์ ความสามารถพิเศษและทักษะต่างๆ ของเขา สำหรับเด็กๆ หลายคน ครูอาจจำเป็นต้องดูรายการที่เขาเขียนไว้และช่วยแนะนำ ตัวอย่างเช่น :
ครูอาจจะพูดว่า

- “ทักษะพวกนี้ดูคล้ายๆ กันหนูคิดว่ามันเหมือนกันอย่างไร”
- “ทักษะเหล่านี้ทั้งหมดเกี่ยวข้องกับการทำอาหารใช่ไหม”
- “เก่งมากที่หนูสังเกตได้ว่าทักษะเหล่านี้ไปด้วยกัน หนูจะให้หัวข้อของทักษะเหล่านี้ว่าอะไร”

ใช้เวลาเด็กๆ ทำงาน แต่เหลือเวลาไว้สักสิบถึงสิบห้านาทีตอนท้าย เพื่อให้เขาแนะนำตัวเอง โดยใช้ ภาพแผนภูมิที่คิดไว้

การสรุปบทเรียน

ครูพูดว่า : “ครูคิดว่ากิจกรรมนี้คงใช้เวลาพอแค่นี้ก่อน เพื่อที่เราก็จะมีเวลาแบ่งปันภาพ หรือแผนภูมิที่เรา

ทำไว้ให้เพื่อนในชั้นฟัง” ขึ้นตอนมีดังต่อไปนี้

- เมื่อครูเรียกชื่อให้ออกมานำหน้าห้องเรียน
- แสดงภาพในกระดาษที่ทำไว้ให้เพื่อนดู
- แล้วเล่าให้เราฟังพรสวรรค์และความสามารถพิเศษที่เขียนไว้ในกระดาษ
- หากยังทำไม่เสร็จดี ก็ให้แบ่งปันเฉพาะสิ่งที่ทำเสร็จแล้ว หรือเล่าให้เพื่อนๆ ฟังว่ายังมีอะไรอีกที่ต้องการเติมลงไป

ข้อสังเกต : หากห้องเรียนมีเด็กจำนวนมากหรือมีเด็กที่อายุน้อยมากให้จัดชั้นเรียนเป็นกลุ่มเล็กลง แล้วให้เขาแนะนำตัวเองในกลุ่มเล็กนี้

การประเมินผลของครู:

(กิจกรรมใดที่ได้ผลดี? กิจกรรมใดที่ได้ผลไม่ดี? ฉันจะเตรียมบทเรียนครั้งต่อไปให้ดีขึ้นได้อย่างไร?)

[illegible]

การประเมินผลผู้เรียน:

This image shows a full page of white paper with horizontal dashed lines, typical of primary-ruled notebook paper. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.